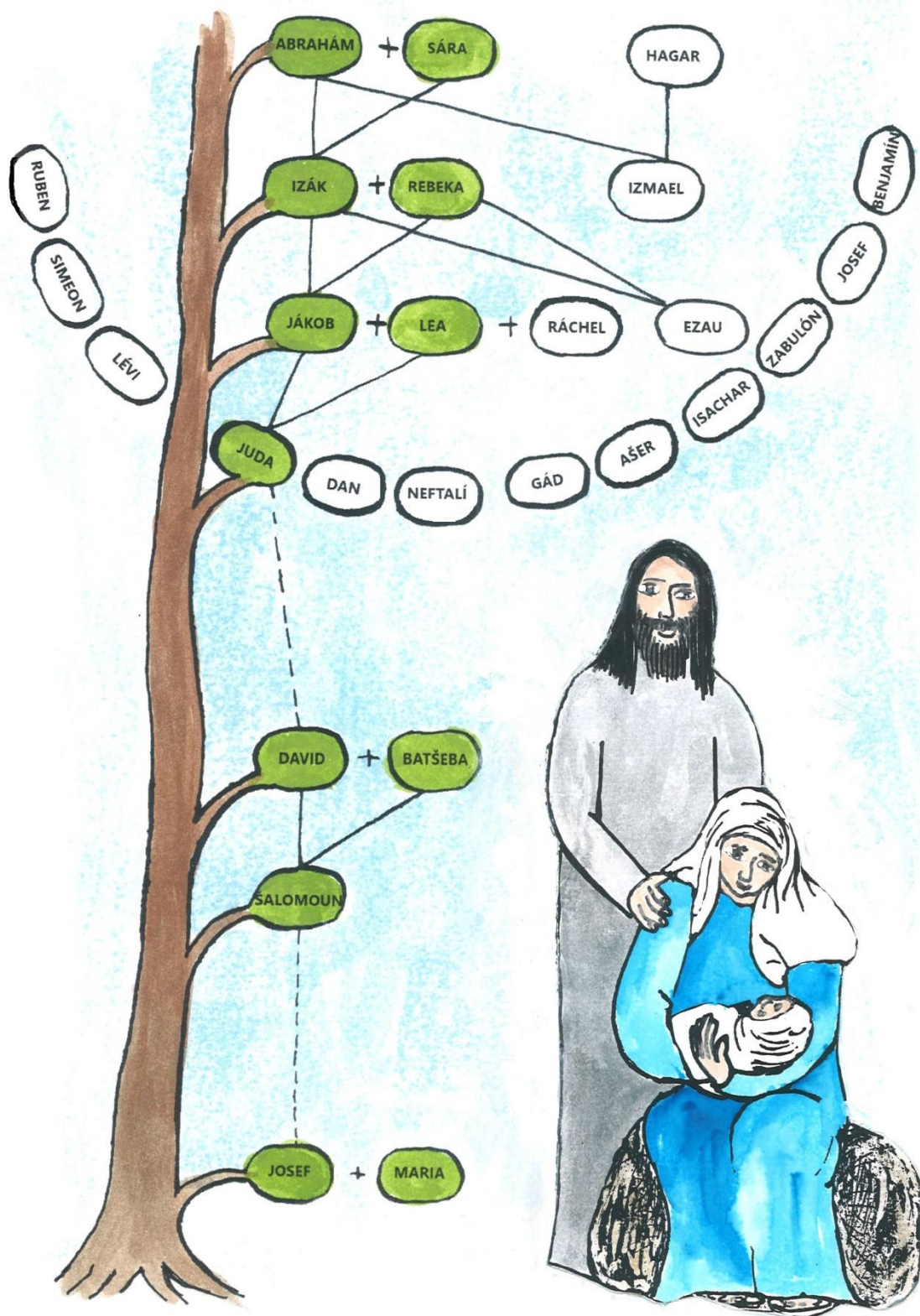
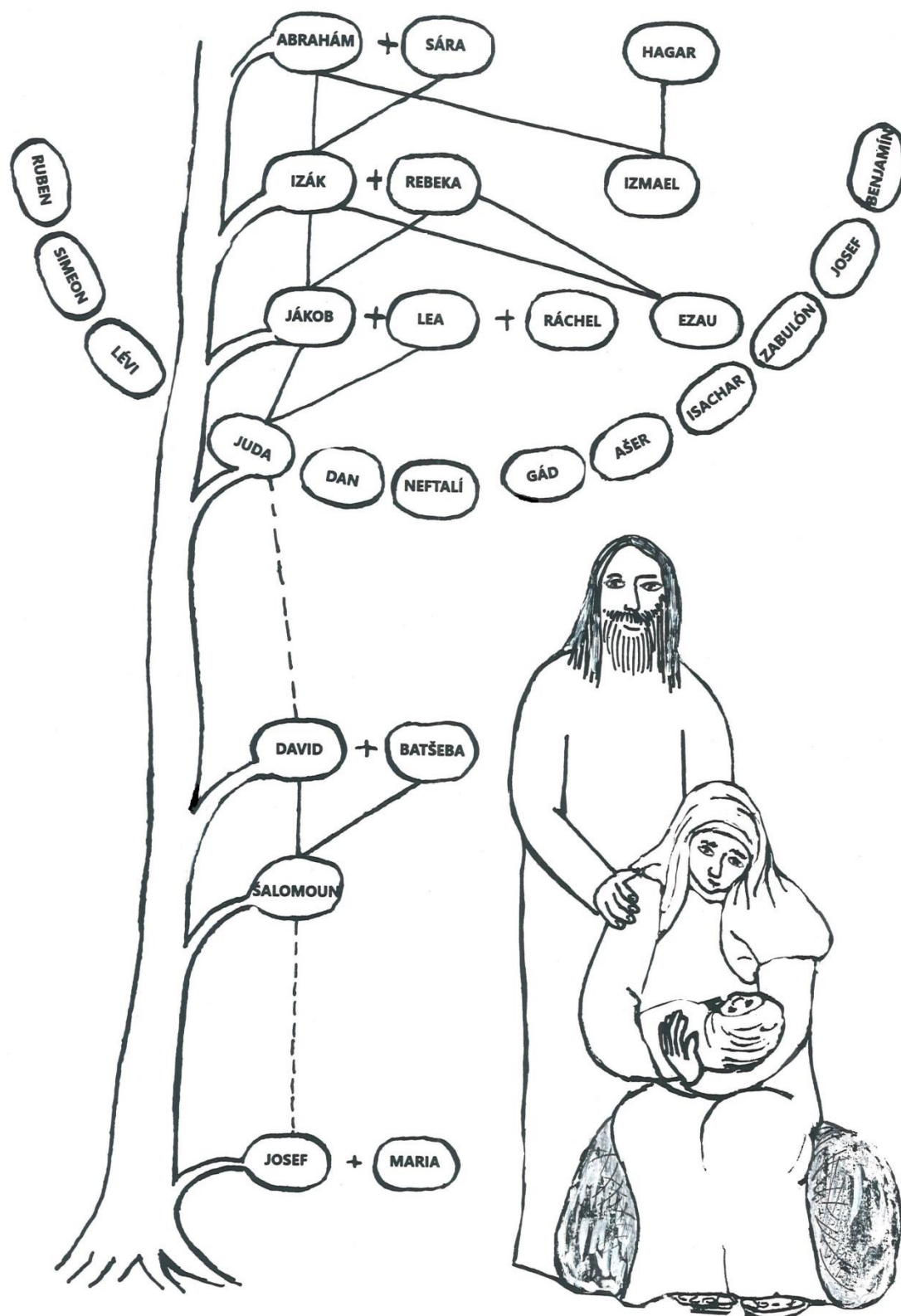

Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.

Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.

SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ CYKLU A

Evangelium (Mt 1,1-25)

Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abraháмова. Abrahám byl otec Izákův, Izák otec Jakubův, Jakub otec Judy a jeho bratří. Juda byl otec Fáresa a Záry - jejich matka byla Tamar. Fáres byl otec Chesronův, Chesron otec Aramův, Aram otec Aminadabův, Aminadab otec Násónův, Násón otec Salmónův, Salmón otec Boazův - jeho matka byla Rachab. Boaz byl otec Obédův - jeho matka byla Rút. Obéd byl otec Jesseův, Jesse otec krále Davida. David byl otec Šalomounův - jeho matka byla žena Uriášova. Šalomoun byl otec Rechabeamův, Rechabeam otec Abijáhův, Abijáh otec Asafův, Asaf otec Josafatův, Josafat otec Jorámův, Jorám otec Uzijáhův, Uzijáh otec Jotamův, Jotam otec Achazův, Achaz otec Ezechiášův, Ezechiáš otec Manasesův, Manases otec Ámonův, Ámon otec Jošijáhův, Jošijáh otec Jechonjáhův a jeho bratří za babylónského vyhnanství. Po babylónském vyhnanství Jechonjáh byl otec Šealtielův, Šealtiel byl otec Zorobábelův, Zorobábel byl otec Abiudův, Abiud Eliakimův, Eliakim Azórův, Azór Sádókův, Sádók Achimův, Achim Eliudův, Eliud Eleazarův, Eleazar Matanův, Matan Jakubův. Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus. Dohromady je to tedy od Abraháma po Davida čtrnáct členů rodokmenu, od Davida po babylónské vyhnanství čtrnáct a od babylónského vyhnanství až ke Kristu čtrnáct. S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než začali spolu žít, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel“, to znamená „Bůh s námi“. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě. Ale nepoznal ji, dokud neporodila syna. A dal mu jméno Ježíš.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Rodokmen Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abraháмова. Výčet těchto jmen odhaluje, i když v opačném pořadí, postavy, které jsou v rodokmenu zdůrazněny: Abrahám, David, vyhnanství a Ježíš Kristus. Smyslem tohoto schématu je zasadit Ježíše do královské linie Izraele a sledovat jeho předky až k praotci Izraele Abrahámovi.

Dohromady je to tedy od Abraháma po Davida čtrnáct členů rodokmenu, od Davida po babylónské vyhnanství čtrnáct a od babylónského vyhnanství až ke Kristu čtrnáct. Od Abraháma po Davida je čtrnáct jmen, a tudíž musí být Abrahám počítán za jednu generaci. Od Davida po babylónské vyhnanství je čtrnáct pokolení, ale některá byla vynechána, aby dala toto číslo. Od vyhnanství po Ježíše je jen třináct pokolení; myšlenka, že Ježíš a „Kristus“ tvoří pokolení odlišná, je nereálná. Není rovněž pravděpodobné, že by číslo čtrnáct bylo tvořeno součtem číselných hodnot hlásek, které tvoří Davidovo jméno (D-W-D – 4 + 6 + 4, tedy 14). Toto číslo je lépe spojovat v kontextu rodokmenu s funkcí násobku sedmi.

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než začali spolu žít, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Maria byla zasnoubena s Josefem: zasnoubení bylo mnohem „závaznější“ v tehdejší společnosti než dnes. Bylo to jakási malá svatba (ženě bývalo kolem 12-13 let) a jen formálním rozvodem se mohl přetnout snoubenecký vztah. Dívka se už mohla nazývat manželkou (a muž manželem), i když bydlela ještě u rodičů.

Velmi důležité je věta, že Maria počala z Ducha svatého: je tu ve hře Boží tvůrčí moc, která tajuplně spolupůsobí při početí dítěte. Díky této mimořádné spolupůsobení Ducha je dítě „výjimečné“: skrze ně Bůh projeví svou přízeň a svou blízkost. Právě tato přítomnost Ducha dává tušit, že začíná slíbená "nová éra", eschatologická doba.

Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně s ní rozejít. Verš je přeložen poněkud problematicky: přesnější verze by byla „Josef byl spravedlivý, i když ji nechtěl vystavit hanbě“. Mezi těmito dvěma větami je určité napětí: Josefova spravedlnost, tj. poslušnost zákonu, převážila nad jeho city k snoubence. Pro případ „nevěry“ zákon určoval kamenování (Dt 22,20-21.23-24). Josef nechtěl vystavit Marii veřejné pohaně, a proto se rozhodl pro tajný rozvod za přítomnosti dvou svědků. V tomto postoji se zrcadlí jeho spravedlnost a zároveň mírnost.

Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“ Teprve sen změní tento úmysl: andělské poselství vrhá světlo na pravý původ dítěte. Josef je osloven jako syn Davidův: tím se podtrhuje, že Ježíš je z Davidovy linie (Josef byl jeho otcem před zákonem). Ježíš (hebr. Jehošua, tj. Hospodin spasí, zachrání) nevysvobodí z politické nadvlády Říma, ale od hříchu, tím pádem také ode všech jeho následků: nemoci i smrti. On bude Emanuel: Bůh se v něm prokáže jako Bůh, který je pro

člověka, blízko něj. Totéž potvrdí Kristus na konci evangelia (hle, já jsem s vámi až do konce světa: Mt 28,20).

To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená 'Bůh s námi'.” V těchto slovech vystupuje evangelista jako „učitel“. Velmi často se totiž v jeho evangeliu používá "formule naplnění": tak se stalo, aby se naplnilo... Jméno Emanuel, jak je použito o Ježíši, je součástí jeho identity jako Syna Božího. Také je přípravou na zaslíbení zmrtvýchvstalého Pána, že bude se svými učedníky po všechny dny až do skonání tohoto věku.

SHRNUTÍ

Rodokmenem se chce prokázat, že Ježíš je Mesiáš, z Davidova rodu. Proto se uvádí, že Josef (Ježíšův otec z právního hlediska) byl synem Davidovým (v. 20). Dalším znamením Ježíšova mimořádného poslání je jeho nadpřirozené početí z Ducha svatého (Ježíš je zároveň plně synem Mariiným!). V Ježíšovi se naplnilo Izaiášovo prorocké zaslíbení o Emanueli (Emanuel se prokáže jako „Bůh s námi“ v tom, že spasí svůj lid od hříchů; v. 21).

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Tak jako Bůh na počátku vytvořil svět – vesmír z ničeho, tak také zde Bůh koná něco, co tady ještě nebylo a co je absolutně nečekané: sestoupí k dívce jménem Maria a ona počne dítě. I v našem životě se mohou odehrát věci, které nečekáme, které připraví a vykoná Bůh. Důležité je být jako Maria, která byla schopná Bohu uvěřit, že on ve světě koná a má o každého z nás zájem. Maria často myslela na Boha a tak mohla také zaslechnout jeho hlas a jeho výzvy. Podobně si i my potřebujeme každý den najít chvíli klidu, kdy jsme chvíli jen s Bohem. Zkus to v těchto dnech být malou chvíli jenom sám spolu s Bohem. Každý den!

Starší:

V první části našeho textu je celý známý soupis Ježíšových předků, v němž jsou vlastně ve zkratce obsažené dějiny izraelského národa, které jsou završeny narozením Ježíše – Mesiáše. Ale jsou zde obsaženy také dějiny celého lidstva, které od počátku čeká na svůj návrat do počáteční nevinnosti a krásy. A Bůh zde – tak jako na počátku – koná něco, co tady ještě nebylo – tvoří něco nemožného, něco neslýchaného: žena bez intimního setkání s mužem počíná

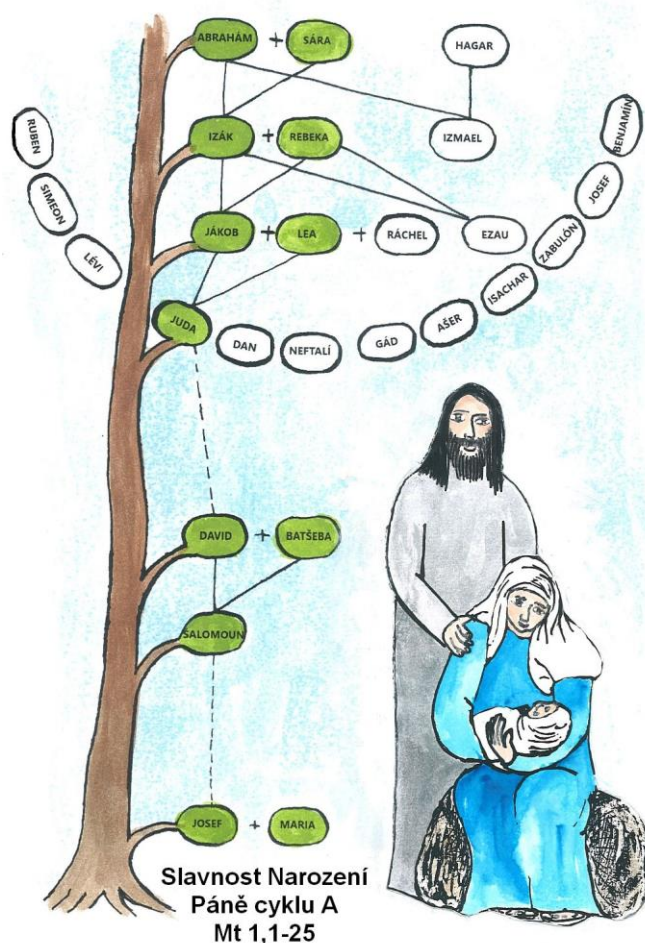
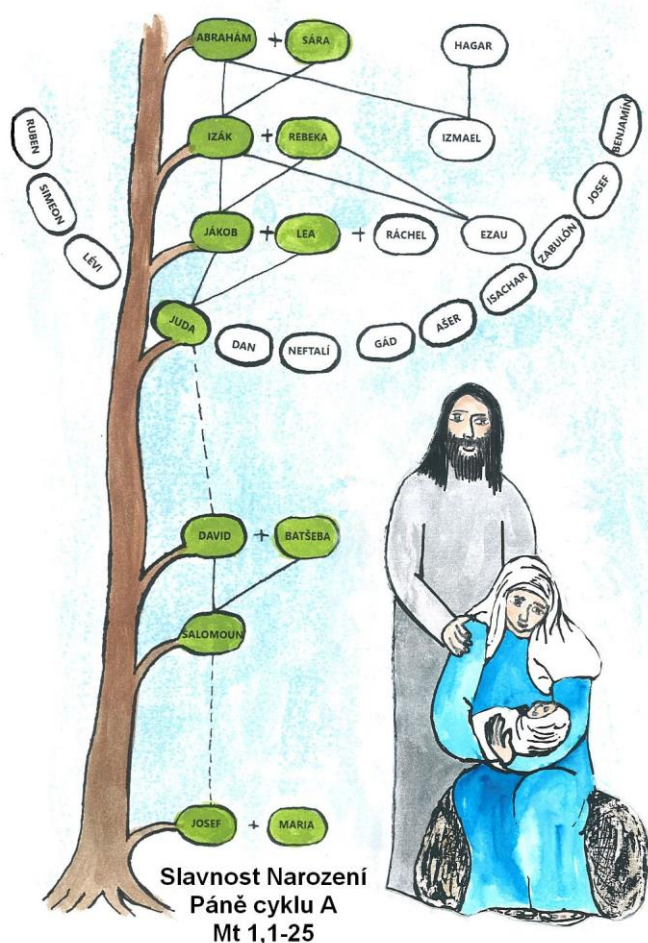
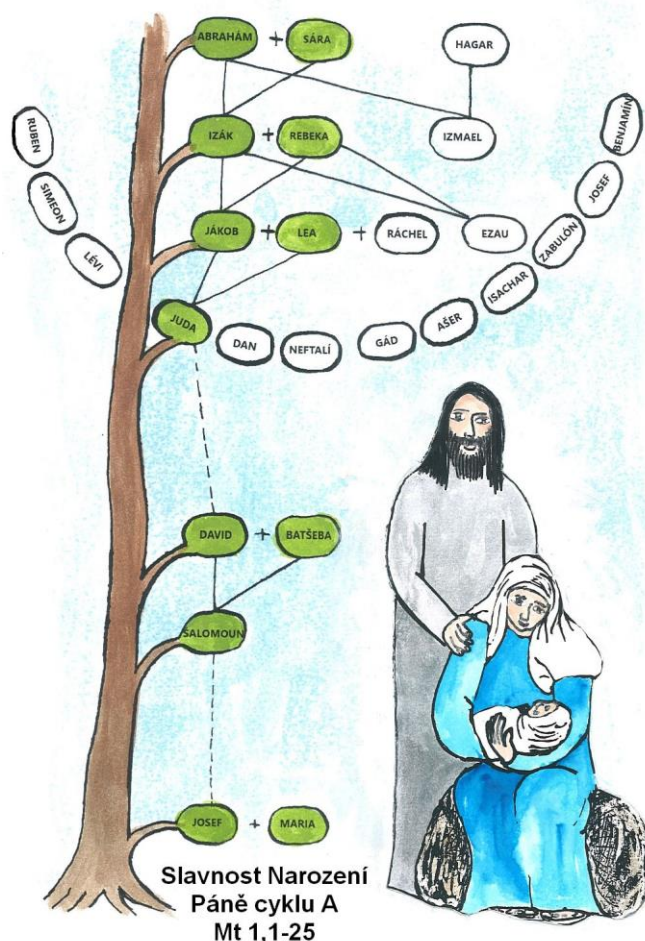
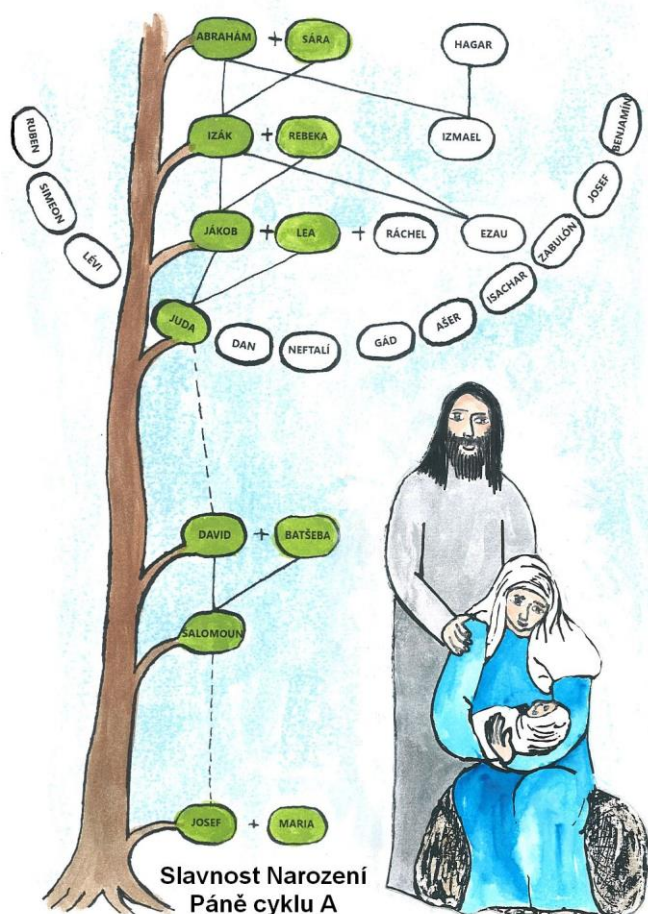
syna z Božího Ducha. To je počátek nového řádu, nového světa, který má úplně nová pravidla, často velmi rozdílená od těch, které panují běžně mezi lidmi. Znamená i pro mne víra něco převratného a jedinečného, co mi dává zcela nový pohled na sebe, na druhé, na život?

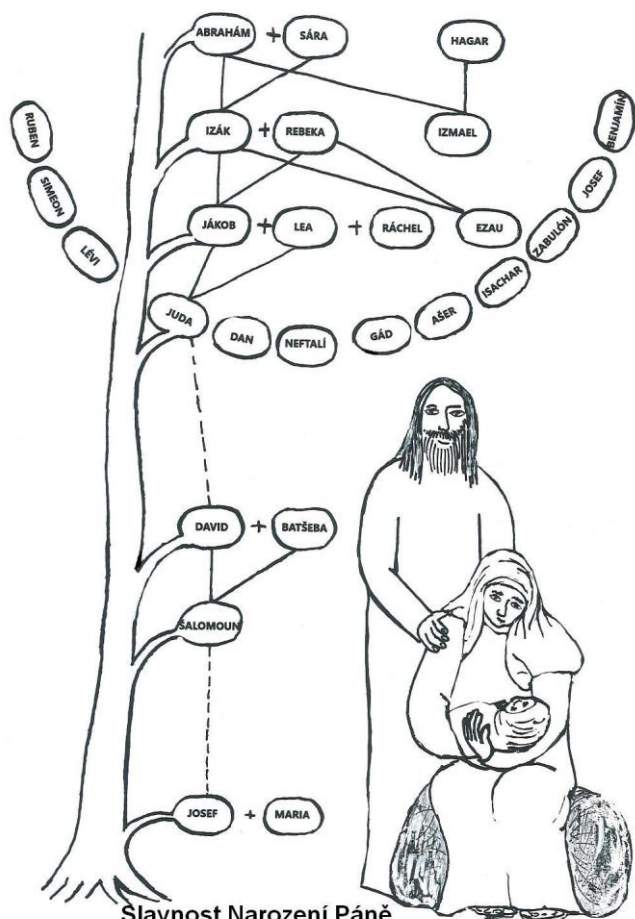
Zkusme si

Mladší / Starší

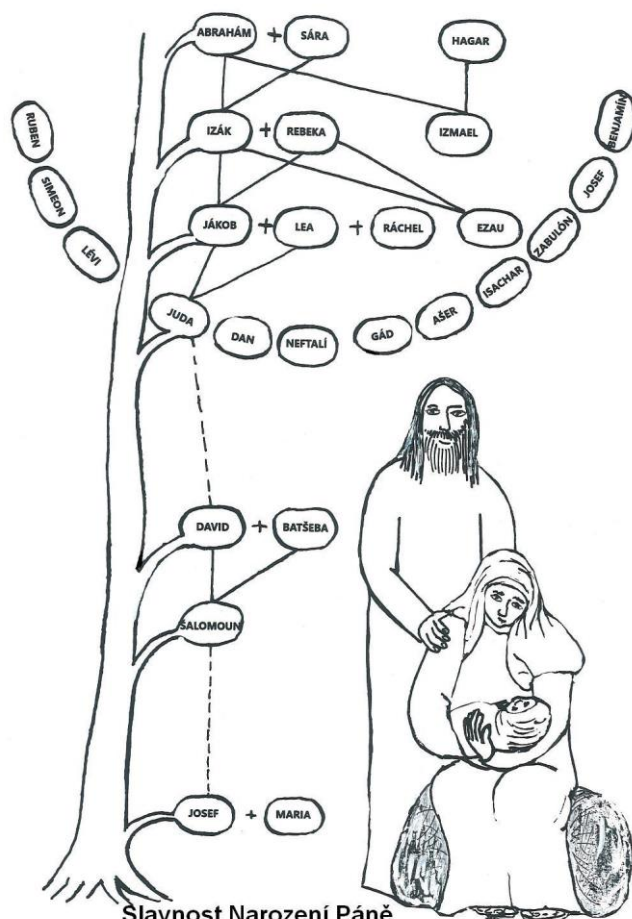
Rodokmen je velmi zajímavá aktivita, protože je důležité znát svoje předky, po kterých jsme zdědili asi nejen podobu.

- Zkoušeli jste si někdy sestavit rodokmen? Kolik svých předků znáte a co o nich víte? Zkuste si o nich ve skupině popovídat a říci o každém nějakou zajímavost; tu můžete zjistit vyptáváním doma. ☺
- Ježíšův rodokmen je ale určitě delší. Přečtěte si ho (potichu nebo nahlas) a zkuste říci jména, která jste si zapamatovali – na pořadí samozřejmě nezáleží. ☺
- Podobnou aktivitou je poslech písně Abraham – dokážete kromě tohoto jména odposlechnout ještě nějaké další? (<https://www.youtube.com/watch?v=k4O9h7PwtSM>)
- A malé cvičení postřehu: zkuste odhadnout na první náslech, kolik ženských jmen jste slyšeli?
- Pro děti můžete i připravit hru „Kdo do předků nepatří“. Jména z Ježíšova rodokmenu na kartičkách promíchejte s kartičkami, na nichž jsou další biblická jména. Primárně děti určují, kdo je v Ježíšově rodokmenu zmíněn, případně mohou zkoušet sestavit kartičky podle výchozího textu či u doplněných kartiček vyprávět příslušné příběhy.

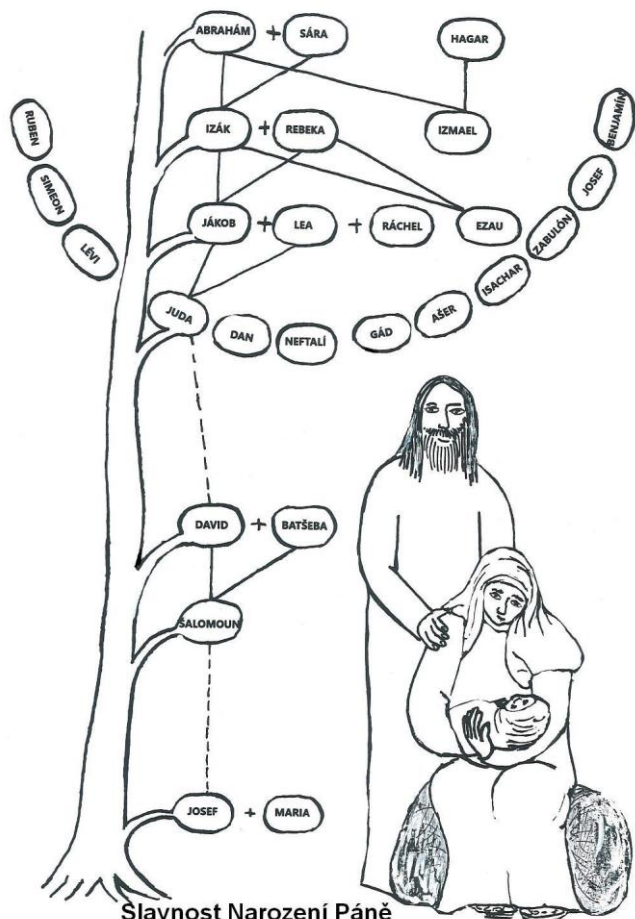

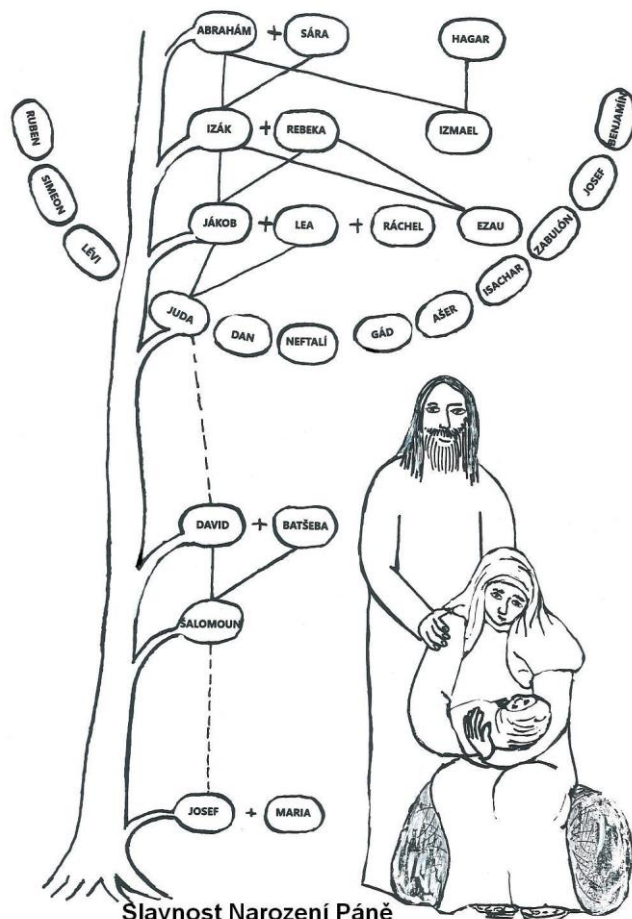
Slavnost Narození Páně
cyklu A
Mt 1,1-25

Slavnost Narození Páně
cyklu A
Mt 1,1-25

Slavnost Narození Páně
cyklu A
Mt 1,1-25

Slavnost Narození Páně
cyklu A
Mt 1,1-25